informatyka+•

Wszechnica Popołudniowa:

Algorytmika i programowanie

O relacjach i algorytmach

Zenon Gniazdowski

Człowiek – najlepsza inwestycja

O relacjach i algorytmach

Relacja jest podstawowym pojęciem matematycznym, również użytecznym w informatyce:

- ✓ Operatory relacji =, $\neq$, <, ≤, >, ≥ w językach programowania.
- ✓ Relacyjne bazy danych.
- ✓ W eksploracji danych:
  - skale pomiarowe.
  - relacja nierozróżnialności w teorii zbiorów przybliżonych

O relacjach i algorytmach

- W wykładzie zostaną omówione relacje dwuczłonowe, a także sposoby ich reprezentacji w postaci macierzy lub grafu.
- ➤ Grafy zostaną użyte do pokazania relacji w postaci przemawiającej do wyobraźni. Tymczasem postać macierzowa umożliwi konstrukcję algorytmów do badania własności relacji.
- ➤ Zostaną także pokazane przykłady relacji wraz z przedstawieniem ich własności i określeniem ich typów.

Rozważa się dwa zbiory X i Y.

Zbiór wszystkich uporządkowanych par elementów należących odpowiednio do tych zbiorów, nazywa się iloczynem (albo produktem) kartezjańskim zbiorów X i Y.

Iloczyn kartezjański oznacza się jako *X×Y*. Można to zapisać w następujący sposób:

$$X \times Y = \{(x,y): x \in X \mid y \in Y\}$$

Jeżeli dodatkowo zachodzi równość X=Y, to zamiast $X\times X$ można napisać X^2 .

Przykład: Iloczyn kartezjański zbiorów $X=\{1,2,3,4\}$, $Y=\{a,b,c\}$:

$$X \times Y = \{1, 2, 3, 4\} \times \{a, b, c\} = \begin{cases} (1, a) & (1, b) & (1, c) \\ (2, a) & (2, b) & (2, c) \\ (3, a) & (3, b) & (3, c) \\ (4, a) & (4, b) & (4, c) \end{cases}$$

Jest to zbiór wszystkich par (cyfra, litera).

Operacja iloczynu kartezjańskiego nie jest przemienna:

$$X \times Y \neq Y \times X$$

Przykład ten można także zinterpretować graficznie.

Jeżeli w tabeli wiersze oznaczymy elementami jednego zbioru, a kolumny – elementami drugiego zbioru, to punkt na przecięciu odpowiedniego wiersza i kolumny reprezentuje parę (cyfra, litera).

	a	b	С
1			-
2			-
3			-
4			-

Innym przykładem iloczynu kartezjańskiego jest zbiór punktów na płaszczyźnie OXY, oznaczany jako R^2 .

Pojęcie iloczynu kartezjańskiego można rozszerzyć na większą liczbę wymiarów.

Dla przykładu, iloczyn **R**×**R**×**R**=**R**³ oznacza zbiór punktów w przestrzeni trójwymiarowej.

Kolejnym przykładem iloczynu kartezjańskiego jest zbiór indeksów elementów macierzy.

Macierz jest skończonym zbiorem elementów, zapisywanym w postaci prostokątnej tablicy o **m** wierszach i **n** kolumnach:

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

Adres elementu w macierzy składa się z dwóch liczb, z których pierwsza wskazuje na numer wiersza, a druga na numer kolumny, w których ten element się znajduje.

Na przykład a_{24} =1 oznacza, że element znajdujący się w drugim wierszu i czwartej kolumnie macierzy jest równy 1.

Macierz kwadratowa, macierz prostokątna

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \\ 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}, C = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 7 & 0 \\ 2 & 5 & 8 & 1 \\ 3 & 6 & 9 & 2 \end{bmatrix}$$

Macierz transponowana

Transpozycja nie zmienia elementów na głównej przekątnej

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \end{bmatrix}, A^{T} = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 7 \\ 2 & 5 & 8 \\ 3 & 6 & 9 \end{bmatrix}$$

$$B = C^{T}, C = B^{T}$$
:

$$B = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \\ 7 & 8 & 9 \\ 0 & 1 & 2 \end{bmatrix}, C = \begin{bmatrix} 1 & 4 & 7 & 0 \\ 2 & 5 & 8 & 1 \\ 3 & 6 & 9 & 2 \end{bmatrix}$$

Macierz symetryczna

$$S = S^{T} = \begin{vmatrix} 1 & 6 & 5 \\ 6 & 2 & 4 \\ 5 & 4 & 3 \end{vmatrix}$$

Dla danych zbiorów X i Y relacją dwuczłonową na iloczynie kartezjańskim X×Y jest dowolny podzbiór tego iloczynu.

Przykład: Szkoła uczy komputerowych metod kroju i szycia.

Zbiór nazwisk nauczycieli:

X={Kowalski, Nowak, Jankowski, Kaszubski, Góralski, Kurpiowski}

Zbiór przedmiotów nauczanych w pierwszym semestrze:

Y={Krój, szycie, fastrygowanie, krój komputerowy, wyszywanie komputerowe}


```
Oto przydział nauczycieli do przedmiotów:
R={(Kowalski, krój),
(Kowalski, fastrygowanie),
(Jankowski, wyszywanie komputerowe),
(Kaszubski, szycie),
(Góralski, krój komputerowy),
(Kurpiowski, krój),
(Kurpiowski, fastrygowanie),
(Kurpiowski, wyszywanie komputerowe)}
```


Przydział ten jest przykładem relacji.
Iloczyn kartezjański zawierałby **30** par (nazwisko, przedmiot), tymczasem przedstawiona relacja zawiera tylko **8** par.

Rozważa się dwa zbiory: zbiór $X=\{x_1,x_2,...,x_m\}$ składający się z m elementów oraz zbiór $Y=\{y_1,y_2,...,y_n\}$ zawierający n elementów.

Niech na iloczynie kartezjańskim $X \times Y$ będzie określona pewna relacja ρ .

Relacja ta może być reprezentowana w postaci **macierzy**. Wiersze macierzy odpowiadają kolejnym elementom zbioru *X*, zaś kolumny – elementom zbioru *Y*.

Macierzą relacji ρ jest zerojedynkowa macierz $[R_{ij}]$, zawierająca m wierszy i n kolumn. Jej elementy określone są następującym wzorem:

$$R_{ij} = \begin{cases} 1, & gdy & x_i \rho y_j \\ 0, & gdy & \neg (x_i \rho y_j) \end{cases}$$

gdzie i=1, 2, ..., m, j=1, 2, ..., n.

Jeżeli **X=Y**, to relacją w zbiorze **X** jest pewien podzbiór iloczynu kartezjańskiego **X**×**X**.

W dalszej części wykładu będą rozważane wyłącznie relacje w *n*-elementowym zbiorze *X*, reprezentowane przez kwadratową macierz o rozmiarze *n×n*.

Przykład 1: Relacja ρ jest określona w zbiorze $X=\{1,2,3,4,5,6\}$.

 $\forall x, y \in X \quad x \cap y \Leftrightarrow x+y \text{ jest liczbą złożoną}$

$_{m}$ ^{n}	1	2	3	4	5	6
1	0	0	1	0	1	0
2	0	1	0	1	0	1
3	1	0	1	0	1	1
4	0	1	0	1	1	1
5	1	0	1	1	1	0
6	0	1	1	1	0	1

Reprezentacja relacji - graf

Jeżeli elementy zbioru potraktować, jako węzły grafu, to zdarzenie, iż element *i*-ty jest w relacji z elementem *j*-tym, można przedstawić przy pomocy łuku skierowanego od węzła *i* do węzła *j*.

Otrzymany graf jest **grafem skierowanym**, zaś macierz relacji jest **macierzą sąsiedztwa grafu**.

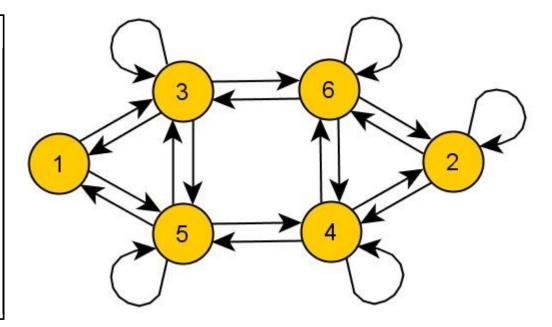

Reprezentacja relacji - graf

 $X=\{1,2,3,4,5,6\}, \forall x,y \in X \ x \rho y \Leftrightarrow x+y \text{ jest liczbą}$ złożoną

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Własności relacji

- Relacja dwuczłonowa może być zwrotna,
   przeciwzwrotna, symetryczna,
   antysymetryczna, spójna, przechodnia.
- Własności relacji ujawnią się w macierzy lub w grafie.
- Korzystając z reprezentacji macierzowej można algorytmizować badanie relacji.
- Reprezentacja grafowa wpływa na wyobraźnię i ułatwia proces tworzenia algorytmu.

Własności relacji

Do tworzenia algorytmów zostanie użyty język C++.

- Elementy macierzy 1 albo 0 można traktować,
   jako logiczne wartości prawda albo fałsz.
- Dla elementów macierzy mogą być stosowne operacje arytmetyczne lub logiczne.
- W C++ n wierszy i n kolumn tablicy
   dwuwymiarowej są indeksowane liczbami od 0
   do n 1.

Relacja ρ określona w zbiorze **X** jest zwrotna, gdy dla każdego elementu **x∈X** element ten pozostaje w relacji z samym sobą.

 $\forall x \in X: x \cap x$

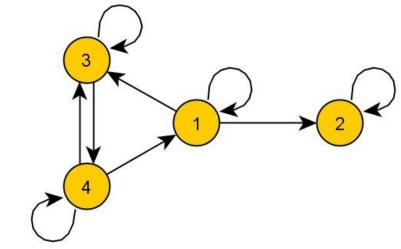

W zapisie macierzowym zwrotność przejawia się tym, że wszystkie elementy znajdujące się na przekątnej macierzy **R** są równe **1**. Oznacza to, że w każdym węźle grafu relacji znajduje się pętla.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania zwrotności powinien sprawdzać, czy na przekątnej macierzy znajdują się same jedynki. Jeżeli pojawi się co najmniej jedno zero, to relacja nie jest relacją zwrotną.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania zwrotności:

```
int zwrotna(int R[SIZE][SIZE],int n)
{ int i;
  for (i=0; i<n; i++)
    if (R[i][i] == 0) return 0;
  return 1;
}</pre>
```


Relacja ρ określona w zbiorze X jest przeciwzwrotna, gdy żaden element $x \in X$ nie jest w relacji z samym sobą. $\forall x \in X: \neg(x \rho x)$

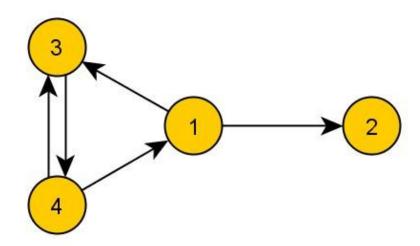

W zapisie macierzowym przeciwzwrotność przejawia się tym, że wszystkie elementy znajdujące się na przekątnej macierzy **R** są równe **0**. Oznacza to, że w żadnym węźle grafu relacji nie ma pętli.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania zwrotności powinien sprawdzać, czy na przekątnej macierzy znajdują się same zera. Jeżeli pojawi się co najmniej jedna jedynka, to relacja nie jest relacją przeciwzwrotną.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania przeciwzwrotności:

```
int przeciwzwrotna(int R[SIZE][SIZE],int n)
{ int i;
  for (i=0; i<n; i++)
    if (R[i][i]) return 0;
  return 1;
}</pre>
```


Relacja ρ określona w zbiorze **X** jest symetryczna, gdy dla każdych dwóch elementów **x,y∈X**, z faktu, że **x** jest w relacji z **y** wynika, że **y** jest w relacji z **x**.

 $\forall x,y \in X: x \cap y \Rightarrow y \cap x$

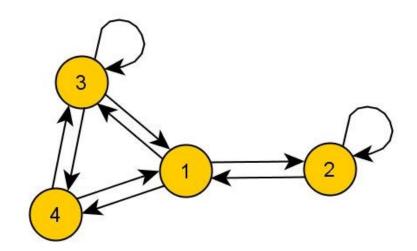

W zapisie macierzowym symetria przejawia się w symetrii macierzy R.

W grafie wszystkie łuki między dwoma różnymi węzłami biegną w dwóch kierunkach.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania symetrii polega na przechodzeniu wszystkich elementów R_{ij} znajdujących się ponad główną przekątną macierzy i sprawdzaniu, czy są im równe elementy R_{ji} leżące pod przekątną. Jeżeli pojawi się $R_{ii} \neq R_{ji}$, to relacja nie jest symetryczna.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania symetrii:

```
int symetryczna(int R[SIZE][SIZE],int n)
{    int i,j;
    for (i=0; i<n-1; i++)
        for (j=i+1; j<n; j++)
        if (R[i][j] != R[j][i]) return 0;
    return 1;</pre>
```


Relacja ρ określona w zbiorze X jest antysymetryczna, jeżeli dla każdych dwóch elementów $x, y \in X$ z faktu, że x jest w relacji z y i y jest w relacji z x, wynika, że elementy x i y są identyczne:

 $\forall x,y \in X: x \cap y \wedge y \cap x \Rightarrow x = y$

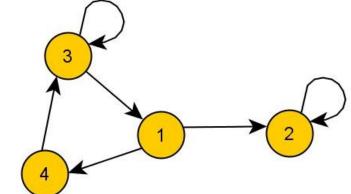

W macierzy relacji antysymetrycznej każdemu elementowi R_{ij} =1 spoza przekątnej, towarzyszy element R_{ji} =0: $\forall (i,j)_{i\neq j} R_{ij} \land R_{ji}$ =0.

Jeżeli między dwoma różnymi węzłami istnieje łuk w grafie, to **nie towarzyszy** mu łuk w przeciwną stronę.

 $R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania antysymetrii polega na przechodzeniu przez wszystkie elementy macierzy znajdujące się ponad przekątną i sprawdzaniu, czy $R_{ij} \wedge R_{ji} = 0$. Jeżeli ten warunek nie jest spełniony co najmniej jeden raz, to relacja nie jest antysymetryczna.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania antysymetrii:

```
int antysymetryczna(int R[SIZE][SIZE],int n)
{ int i,j;
  for (i=0; i<n-1; i++)
    for (j=i+1; j<n; j++)
      if (R[i][j] && R[j][i]) return 0;
  return 1;</pre>
```


Własności relacji - przeciwsymetria

Relacja ρ określona w zbiorze X jest przeciwsymetryczna, gdy dla każdych dwóch elementów x,y∈X, z faktu, że x jest w relacji z y, wynika, że y nie jest w relacji z x:

 $\forall x,y \in X: x \cap y \Rightarrow \neg (y \cap x).$

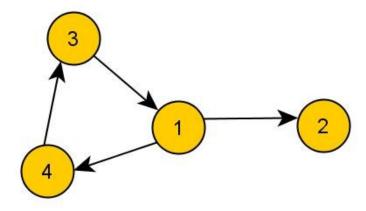

Własności relacji - przeciwsymetria

Przeciwsymetria: jeżeli relacja jest przeciwzwrotna i antysymetryczna, to jest przeciwsymetryczna (asymetryczna).

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Relacja ρ określona w zbiorze X jest spójna, jeżeli dla dowolnych dwóch elementów $x,y \in X$, x pozostaje w relacji z y lub y pozostaje w relacji z x:

 $\forall x,y \in X: x \cap y \vee y \cap x \vee x = y$

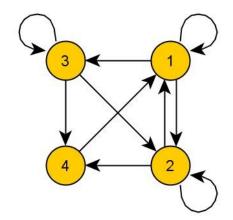

W zapisie macierzowym spójność przejawia się tym, że jeżeli poza przekątną w macierzy relacji zachodzi R_{ij} =0, to odpowiednio R_{ji} =1. Oznacza to, ze dla relacji spójnej zawsze zachodzi następujący warunek:

$$\forall (i,j)_{i\neq j} R_{ij} \lor R_{ji} = 1.$$

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

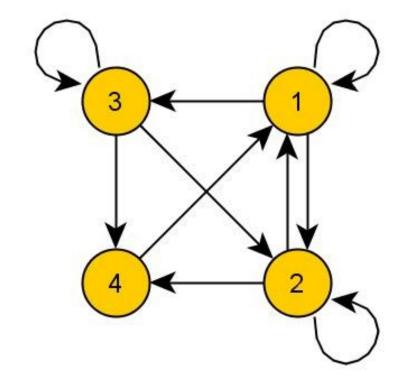

W grafie relacji spójnej pomiędzy dwoma różnymi węzłami istnieje łuk co najmniej w jednym kierunku.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

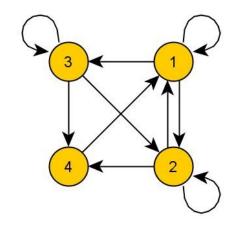

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

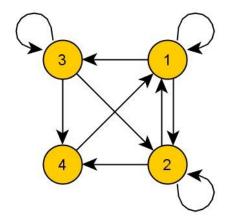
Algorytm badania spójności polega na przechodzeniu przez wszystkie elementy macierzy znajdujące się nad przekątną i sprawdzaniu, czy $R_{ij} \lor R_{ji} = 1$. Jeżeli ten warunek nie jest spełniony co najmniej jeden raz, to relacja nie jest spójna.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Algorytm badania spójności:

```
int spojna(int R[SIZE][SIZE],int n)
{ int i,j;
  for (i=0; i<n-1; i++)
    for (j=i+1; j<n; j++)
       if (!(R[i][j] || R[j][i])) return 0;
  return 1;
}</pre>
```


Przechodniość: Relacja p określona w zbiorze X jest przechodnia, jeżeli dla dowolnych elementów x,y,z∈X,, z faktu, że x jest w relacji z y i y jest w relacji z z, wynika, że x jest w relacji z z:

 $\forall x,y,z \in X: x \cap y \wedge y \cap z \Rightarrow x \cap z.$

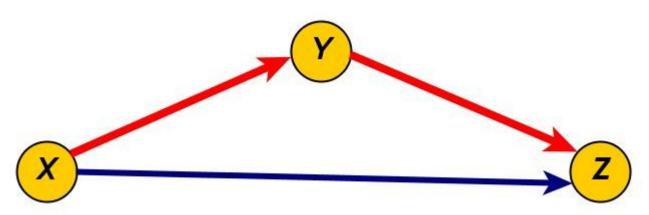

 $\forall x,y,z \in X: x \cap y \land y \cap z \Rightarrow x \cap z.$

Graf relacji przechodniej charakteryzuje się tym, że jeżeli istnieje łuk od węzła **x** do węzła **y** i od węzła **y** do węzła **z**, to istnieje także łuk (na skróty) idący od węzła **x** do węzła **z**.

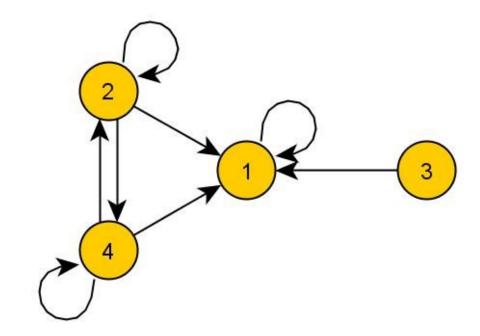

Przykład relacji przechodniej:

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

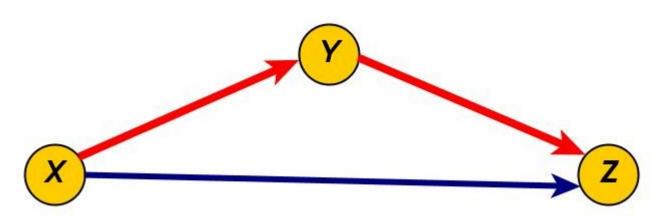

Warunek przechodniości: jeśli pomiędzy dwoma różnymi węzłami grafu relacji istnieje ścieżka o długości dwóch łuków, to w grafie relacji przechodniej będzie między nimi istniała ścieżka (na skróty) o długości jednego łuku.

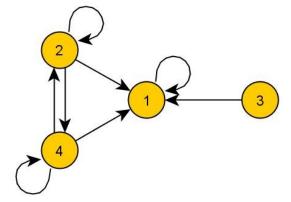

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Element R_{ij} macierzy grafu jest równy liczbie ścieżek o długości jednego łuku, biegnących od i do j.

Kwadrat macierzy sąsiedztwa zlicza wszystkie ścieżki o długości dwóch łuków. Warunek przechodniości relacji można teraz wyrazić następująco:

jeżeli
$$(R^2)_{ij} > 0$$
, to $R_{ij} = 1$.

Jak znaleźć kwadrat macierzy relacji? Należy umieć mnożyć macierze: *C*:=*A*·*B*

$$C = \begin{bmatrix} * & * & \vdots & * & * \\ * & * & \vdots & * & * \\ \dots & \dots & c_{ij} & \dots & \dots \\ * & * & \vdots & * & * \\ * & * & \vdots & * & * \end{bmatrix}, A = \begin{bmatrix} a_{11} & * & * & * & * & a_{1n} \\ * & * & * & * & * & * \\ a_{i1} & a_{i2} & \dots & \dots & a_{in} \\ * & * & * & * & * \\ a_{n1} & * & * & * & * & a_{nn} \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} * & * & b_{1j} & * & * \\ * & * & b_{2j} & * & * \\ \dots & \dots & \vdots & \dots & \dots \\ * & * & \vdots & * & * \\ * & * & b_{nj} & * & * \end{bmatrix}$$

Własności relacji - przechodniość Mnożenie macierzy *C*:=*A·B*

Element C_{ij} macierzy C znajduje się na przecięciu i-tego wiersza macierzy A i j-tej kolumny macierzy B.

Warunek przechodniości relacji: $jeżeli(R^2)_{ij}>0$, to $R_{ij}=1$.

Mnożenie macierzy

 Znalezienie elementu w i-tym wierszu i j-tej kolumnie iloczynu macierzy R²:=R·R wyraża się wzorem:

$$\left(R^{2}\right)_{ij} = \sum_{k=1}^{n} R_{ik} \cdot R_{kj}$$

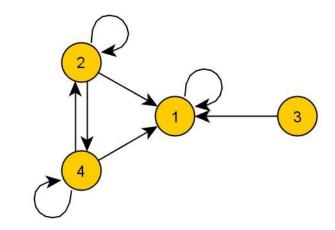

Warunek przechodniości relacji: *jeżeli* $(R^2)_{ii}>0$, to $R_{ij}=1$.

Porównanie Macierzy **R** oraz **R**²:

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad R^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

$$R^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

Macierz relacji jest macierzą zerojedynkową. Jej kwadrat może zawierać zera lub liczby większe od zera.

Dla badania przechodniości istotne jest to, czy ścieżki o długości dwóch łuków istnieją. Dlatego, w odpowiednich miejscach wynikowej macierzy R^2 wystarczy wstawić jedynkę informującą, że takie ścieżki istnieją, a następnie sprawdzać, czy jedynkom w wynikowej macierzy R^2 towarzyszą jedynki w macierzy R.

Operację podnoszenia macierzy **R** do kwadratu, można zastąpić operacją boolowskiego mnożenia macierzy. Wtedy warunek przechodniości relacji będzie spełniony, gdy:

 $R*R \leq R$.

Operacja * oznacza boolowskie mnożenie macierzy.

Mnożenie boolowskie macierzy

Mnożenie boolowskie macierzy jest analogiczne ze zwykłym mnożeniem macierzy. Różnica: w mnożeniu boolowskim iloczyn i suma liczb są zastępowane iloczynem i sumą boolowską:

а	b	a∧b
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

а	b	a∨b
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

Dlatego, we wzorach znak mnożenia "•" jest zastępowany znakiem koniunkcji " $\wedge$ ", zaś znak sumowania po indeksach " Σ " jest zastępowany znakiem uogólnionej alternatywy "U".

Mnożenie boolowskie macierzy

 Znalezienie elementu w i-tym wierszu i j-tej kolumnie iloczynu macierzy R²:=R·R wyraża się wzorem:

$$\left(R^2\right)_{ij} = \sum_{k=1}^n R_{ik} \cdot R_{kj}$$

 Znalezienie elementu w i-tym wierszu i j-tej kolumnie iloczynu boolowskiego macierzy B:=R*R wyraża się wzorem:

$$B_{ij} = \bigcup_{k=1}^{n} R_{ik} \wedge R_{kj}$$

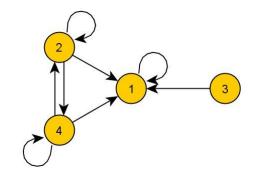

Algorytm badania przechodniości:

```
int przechodnia(int R[SIZE][SIZE], int n)
{ int i, j, k, B[SIZE][SIZE];
//mnożenie boolowskie: B = R*R
 for (i=0; i<n; i++) for (j=0; j<n; j++)
 \{ B[i][j] = 0;
    for (k=0; k< n; k++) B[i][j] = B[i][j] | | (R[i][k] \& R[k][j]);
//sprawdzenie warunku przechodniości
 for (i=0; i<n; i++) for (j=0; j<n; j++) if (R[i][j] <B[i][j]) return 0;
 return 1;
```

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Przedstawiony algorytm można dalej uprościć:

- Ponieważ znajdowanie kolejnych elementów macierzy B odbywa się niezależnie od innych elementów tej macierzy, dlatego nie ma potrzeby wyliczać wcześniej całej macierzy.
- Zamiast tego można wyliczać kolejny element macierzy B i od razu sprawdzić, czy jest równy 1. Jeżeli tak, to trzeba sprawdzić, czy odpowiadający mu element macierzy R jest równy 1. Jeżeli równość nie zachodzi, to można zakończyć działanie algorytmu, gdyż relacja nie jest relacją przechodnią.

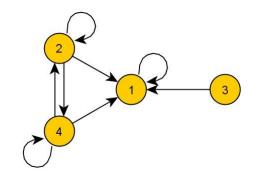

Algorytm badania przechodniości:

```
int przechodnia(int R[SIZE][SIZE], int n)
{ int i, j, k, B[SIZE][SIZE];
//mnożenie boolowskie: B = R*R
  for (i=0; i<n; i++) for (j=0; j<n; j++)
  \{ B[i][j] = 0;
    for (k=0; k< n; k++) B[i][j] = B[i][j] | | (R[i][k] \& R[k][j]);
    if (R[i][j] <B[i][j]) return 0;
  return 1;
```

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- Można zrezygnować z sumowania. Jeżeli kolejny iloczyn wynosi zero, sumowanie nic nie zmieni. Jeżeli iloczyn jest równy jeden, należy przerwać pętlę liczącą iloczyny.
- Ponieważ cała macierz B nigdy nie jest potrzebna, a tylko jej kolejne elementy są lokalnie wyliczane, dlatego można także zrezygnować z macierzy B na rzecz zmiennej lokalnej B, która przechowuje boolowską sumę iloczynów.

Po uproszczeniach algorytm ma postać:

```
int przechodnia(int n, int R[SIZE][SIZE])
{ int i,j,k;
 int B;
 for (i=0; i<n; i++) for (j=0; j<n; j++)
   \{ B = 0; 
     for (k=0; (!B) \&\& (k< n); k++) B = R[i][k] \&\& R[k][j];
     if (R[i][j] < B) return 0;
  return 1;
```


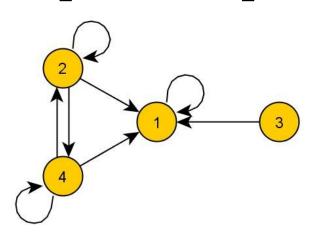

Porównanie Macierzy R, R² oraz R*R:

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad R^2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 2 & 0 & 2 \end{bmatrix}, \quad R*R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$R * R = \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

Relacja równoważności: jeżeli relacja jest zwrotna, symetryczna i przechodnia, to jest relacją równoważności. Relacja równoważności dzieli zbiór na rozłączne klasy abstrakcji (klasy równoważności).

Przykład: dwa samochody na pobliskim parkingu są ze sobą w relacji, gdy mają ten sam kolor. Jest to relacja jest **zwrotna**, **symetryczna** i **przechodnia**.

Klas abstrakcji jest tyle, na ile różnych kolorów są pomalowane samochody. Jedną z klas abstrakcji stanowią samochody czarne, inną czerwone, jeszcze inną srebrne, itd.

Relacja porządku częściowego: jeżeli relacja jest zwrotna, antysymetryczna i przechodnia, to jest relacją porządku częściowego.

Zbiór z relacją częściowego porządku jest zbiorem częściowo uporządkowanym. W zbiorze tym porządkowanie (sortowanie w sensie danej relacji) jest możliwe w ramach pewnych podzbiorów.

Przykład: relacja podzielności w zbiorze liczb całkowitych dodatnich nie większych niż 100.

Relacja porządku częściowego: Obok grafu, zbiór z relacją porządku można przedstawić w postaci tzw. diagramu Hassego. Diagram ten powstaje przez zredukowanie grafu relacji:

- 1. Zredukować wszystkie **pętle charakteryzujące zwrotność**.
- 2. Zredukować wszystkie łuki charakteryzujące przechodniość.
- 3. Graf narysować tak, aby wszystkie jego **strzałki** były **skierowane do góry**.
- 4. Zredukować **strzałki** na końcach łuków.

Relacja porządku liniowego: jeżeli relacja jest relacją porządku częściowego i jest spójna, to jest to relacja porządku liniowego.

Porządek liniowy (silniejszy niż porządek częściowy) **umożliwia** porządkowanie (**sortowanie** w sensie danej relacji) **całego zbioru**.

Przykład: relacja ≥ w zbiorze liczb całkowitych dodatnich nie większych niż 100.

Relację porządku liniowego można również przedstawić w postaci diagramu Hassego, który tym razem ma postać linii.

Uwaga: Relacja **równoważności umożliwia badanie**, czy dwa elementy w zbiorze **są równe** (należą do tej samej klasy abstrakcji), czy też **są różne** (należą do różnych klas abstrakcji).

W ramach tej relacji **nie ma możliwości porządkowania** elementów np. w sensie sprawdzania, czy jeden element poprzedza drugi element (w sensie rozważanej relacji).

Tymczasem relacje porządku dają takie możliwości.

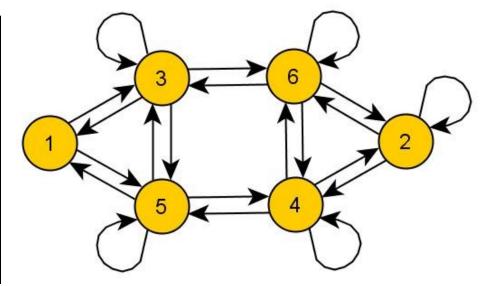

Przykłady relacji

Przykład 1: Dany jest zbiór $X=\{1,2,3,4,5,6\}$, Relacja w zbiorze X jest zdefiniowana w następujący sposób $x p y \Leftrightarrow x + y$ jest liczbą złożoną, $x,y \in X$

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

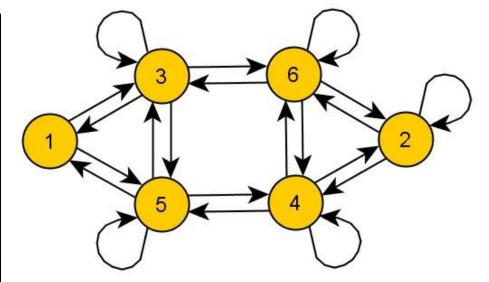

Przykład 1: Relacja jest relacją symetryczną: $R=R^T$. W grafie łuki biegną w obie strony. Symetria jest jedyną własnością tej relacji. Relacja nie jest zwrotna, przeciwzwrotna, antysymetryczna, przechodnia i spójna.

$$R = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

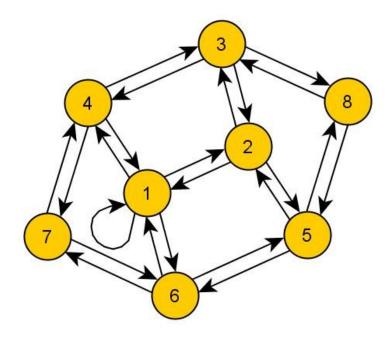

Przykład 2: Dany jest zbiór $X=\{1,2,3,4,5,6,7,8\}$. Relacja w zbiorze X jest zdefiniowana w następujący sposób: $x \rho y \Leftrightarrow x+y$ jest liczbą pierwszą, $x,y \in X$.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

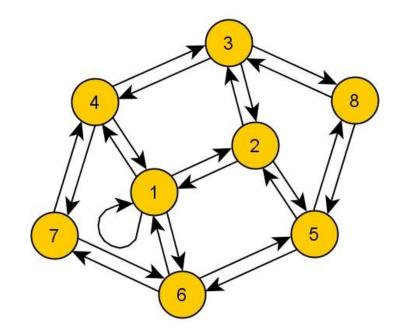

Przykład 2: Relacja jest relacją symetryczną: $R=R^T$. W grafie łuki biegną w obie strony. Symetria jest jedyną własnością tej relacji. Relacja nie jest zwrotna, przeciwzwrotna, antysymetryczna, przechodnia i spójna.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

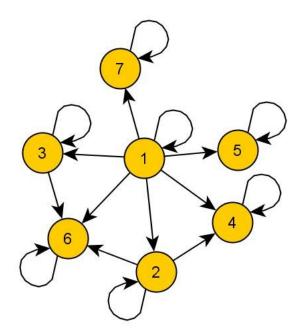

Przykład 3: Dany jest zbiór $X=\{1,2,3,4,5,6,7\}$. Relacja jest zdefiniowana w następujący sposób: $x \rho y \Leftrightarrow x$ jest dzielnikiem liczby y, $x,y \in X$.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

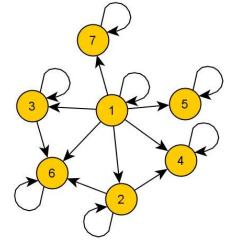

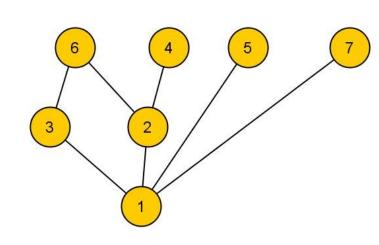

Przykład 3: Relacja jest **zwrotna** – każda liczba jest swoim własnym dzielnikiem. Jest **antysymetryczna** – jeżeli liczba **x** jest dzielnikiem różnej od siebie liczby **y**, to **y** nie jest dzielnikiem liczby **x**. W grafie pomiędzy węzłami biegną łuki tylko w jedną stronę. Relacja jest **przechodnia**.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

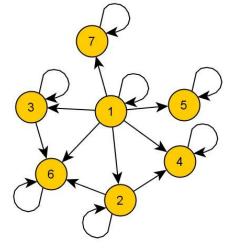

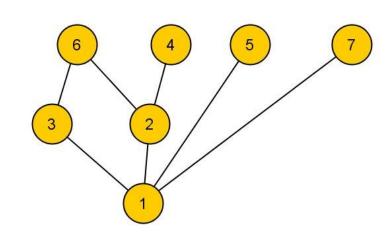

Przykład 3: Spełnione są warunki definiujące relację częściowego porządku.

•

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

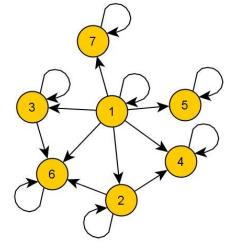

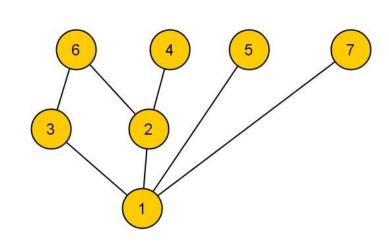

Przykład 3: Gdy relacja jest relacją częściowego porządku, jedne elementy poprzedzają inne w ramach podzbiorów. Oznacza to, że pewne podzbiory danego zbioru mogą być porządkowane (sortowane) w sensie tej relacji.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

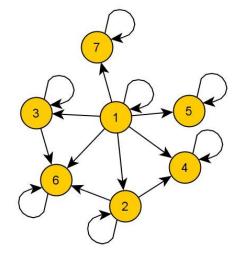

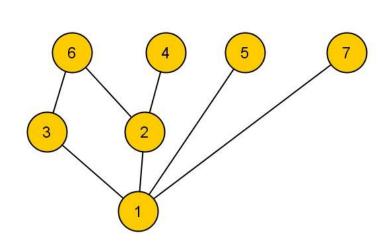

Przykład 3: Z diagramu Hassego można odczytać, które elementy poprzedzają się wzajemnie, a więc które podzbiory można porządkować w sensie omawianej relacji: **{1,3,6}**, **{1,2,6}**, **{1,2,4}**, **{1,5}** oraz **{1,7}**.

•

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

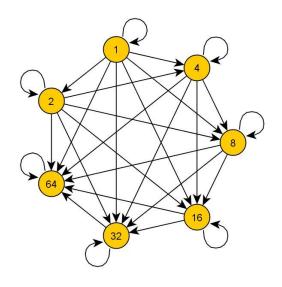

Przykład 4: $X=\{1,2,4,8,16,32,64\}$. Relacja jest zdefiniowana w następujący sposób: $x \rho y \Leftrightarrow x$ jest dzielnikiem liczby y, $x,y \in X$. Założono, że kolejnym elementom zbioru X odpowiadają kolejne numery wierszy i kolumn w macierzy relacji

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

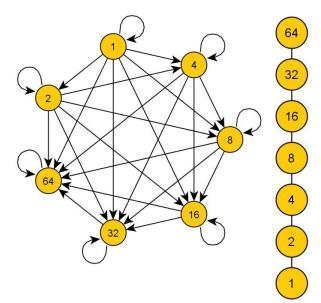

Przykład 4: relacja jest zwrotna, antysymetryczna, przechodnia i spójna. Jest to relacja porządku liniowego. Oznacza to, że cały zbiór można uporządkować (posortować) w sensie danej relacji, co widać na diagramie Hassego.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

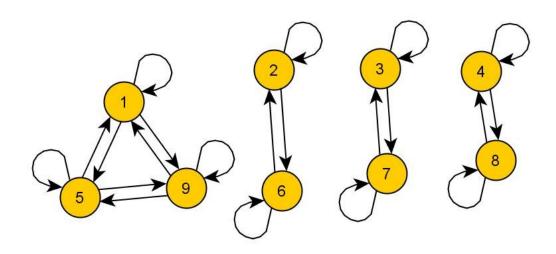

Przykład 5:Dla zbioru $X=\{1,2,3,4,5,6,7,8,9\}$, relacja jest zdefiniowana w następujący sposób: $x \rho y \Leftrightarrow (x \equiv y) \mod 4$, $x,y \in X$. Inaczej: zmienne x i y są ze sobą w relacji, gdy mają jednakowe reszty z dzielenia przez 4.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

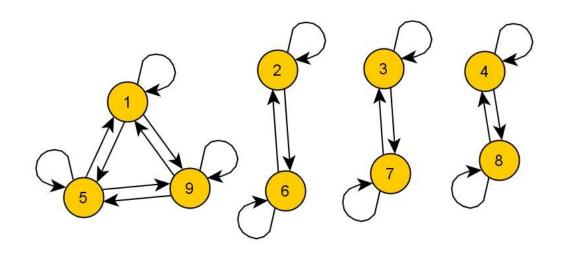

Przykład 5: Relacja **zwrotna** – każdy element jest w relacji z samym sobą, **na przekątnej** macierzy znajdują się **same jedynki**, a w grafie **każdy węzeł** ma **pętlę**.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

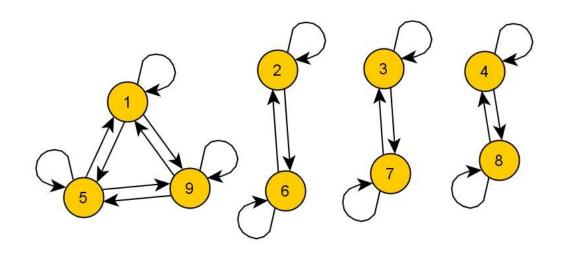

Przykład 5: Relacja symetryczna – jeżeli x ma resztę z dzielenia przez 4 identyczną z resztą z dzielenia y przez 4, to także y ma resztę z dzielenia przez 4 identyczną z resztą z dzielenia x przez 4. W grafie łuki biegną parami i są skierowane w przeciwnych kierunkach.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

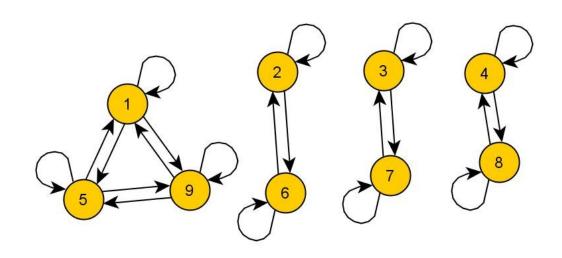

Przykład 5: Relacja jest także przechodnia – w grafie każda ścieżka o długości dwóch łuków może być zastąpiona przez ścieżkę "na skróty". Jest to więc relacja równoważności.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

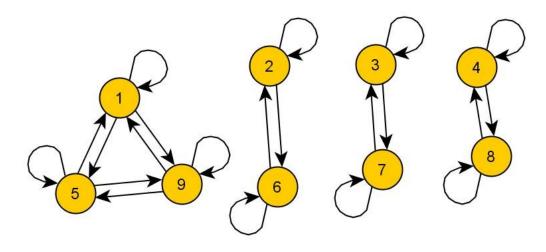

Przykład 5: Relacja ta dzieli zbiór na cztery podzbiory będące klasami abstrakcji. Każda z klas zawiera elementy będące ze sobą w relacji, czyli takie, które maja identyczne reszty z dzielenia przez **4**: **{1,5,9}**, **{2,6}**, **{3,7}**, **{4,8}**. Klasy abstrakcji są widoczne jako cztery podgrafy spójne.

$$R = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Macierzowa reprezentacja relacji umożliwia algorytmizację badania własności relacji, a w konsekwencji umożliwia utworzenie programu do badania własności i typów relacji.

Taki program mógłby być dobrym treningiem programistycznym, przygotowującym do tworzenia w przyszłości bardziej złożonych programów.

Sformułowanie odpowiedniego zadania programistycznego przedstawiono w postaci zbliżonej do formy zadań występujących na zawodach algorytmicznych.

Koledzy Jasia postanowili zagrać w grę planszową, która składa się z wielu etapów. W każdym z etapów odbywa się rozgrywka, po zakończeniu której, aby przejść na wyższy poziom trzeba rozwiązać pewne dziwne zadanie matematyczne.

Jaś chętnie by wziął udział w grze, ale nie potrafi rozwiązać zadania, gdyż nie uważał w czasie spotkań kółka matematycznego. Potrzebuje pomocy. Pomóż mu, pisząc odpowiedni program.

Jasio powinien odpowiedzieć na pytanie, jakie własności i jaki typ ma pewna relacja dwuczłonowa w zbiorze składającym się z nie więcej niż stu elementów.

Relacja jest zdefiniowana w następujący sposób: jeżeli *i*-ty element jest w relacji z elementem *j*-tym, to na wejściu w osobnym wierszu pojawi się rozdzielona spacjami para liczb *i* oraz *j*. Liczba wierszy w zestawie danych jest równa liczbie par (*i,j*) dla których zachodzi relacja.

O wielkości zbioru, na którym określona jest ta relacja można wnioskować na podstawie największej z liczb *i* albo *j* w parach.

Zadanie: Napisz program, którego wynikiem działania będzie wiersz opisujący przy pomocy odpowiednich skrótów oddzielonych spacjami własności relacji (o ile występują) oraz typ relacji (również, o ile występuje), w następującej kolejności:

```
− Z − zwrotna;
```

- PZ– przeciwzwrotna;
- S symetryczna;
- AS antysymetryczna;
- PS przeciwsymetryczna;
- − P − przechodnia;
- SP spójna;
- RR relacja równoważności;
- RCP relacja częściowego porządku;
- RLP relacja liniowego porządku;
- X żadna z powyższych.

Przykład:

Wejście:

23

29

3 4

5 7

59

67

78

83

Wyjście:

PZ AS

Relacja dwuczłonowa w zbiorze może być przedstawiona przy pomocy **macierzy zerojedynkowej**, która jest jednocześnie macierzą sąsiedztwa grafu relacji.

Graf relacji przez odwoływanie do wyobraźni, daje możliwość badania relacji w prosty i intuicyjny sposób.

Tymczasem **reprezentacja macierzowa** umożliwia algorytmizację badania własności relacji, a w konsekwencji pozwala na napisanie programu do badania własności i typów relacji.

Przedstawione podejście daje możliwość przejście od abstrakcyjnego modelu matematycznego do konkretnego modelu w postaci algorytmu komputerowego.

W wykładzie omówiono algorytmy wykorzystujące tę macierz do badania własności relacji takich jak zwrotność, przeciwzwrotność, symetria, antysymetria, przechodniość oraz spójność relacji.

Przedstawiono przykłady różnych relacji, wraz z określeniem ich własności oraz typów.

Zaproponowano zadanie programistyczne w postaci zbliżonej do zadań występujących na zawodach algorytmicznych. Rozwiązaniem tego zadania byłby program wykorzystujący omówione w wykładzie algorytmy badania relacji.

Jeszcze raz o przydatności pojęci a relacji w informatyce:

- ✓ Relacyjne bazy danych tabela jest uogólnieniem relacji na wiele wymiarów.
- ✓ W eksploracji danych i statystyce przy zbieraniu danych używa
  się skal pomiarowych konstytuowanych przez relacje:
  - ✓ Skala nominalna relacja równoważności.
  - ✓ Skala porządkowa relacja porządku częściowego.
  - ✓ Skala ilorazowa lub interwałowa relacja porządku liniowego.

Informacja

W trakcie przygotowywania niniejszego wykładu, do rysowania grafów zastosowano program yEd Graph Editor w wersji 3.6.1.1, dostępny na stronie internetowej http://www.yworks.com, należącej do firmy yWorks GmbH.

informatyka+

Algorytmika i programowanie

Bazy danych

Multimedia, grafika i technologie internetowe

Sieci komputerowe

Tendencje w rozwoju informatyki i jej zastosowań

Człowiek – najlepsza inwestycja

